



รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

Leadership Styles Model of Local Administrators That Influence the Smart City Development of Local Administrative Organizations in the Lower Northeastern Region 1

พิมพ์ลดา อีระมนต์ปราณีต

ยุภาพร ยูphas

ภักดี โพธิ์สิงห์

นักศึกษาปริญญาเอก ร.ป.ค. (รัฐประศาสนศาสตร) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Pimlada Theeramonpraneet

Yuphaporn Yuphas

Phakdee Phosing

inistration, Rajabhat Mahasarakham University

Lecturer of Political Science and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University

Lecturer of Political Science and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University

Corresponding E-mail: pimlada8125@gmailmail.com

วันที่รับบทความ: 11 มีนาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ 20 เมษายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 21 เมษายน 2568

Received: March 11, 2025; Revised: April 20, 2025; Accepted: April 21, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 2) ศึกษาระดับความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 3) ศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และ 4) สร้างและยืนยันรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยแบบผสานวิธีแบ่งเป็น 3 ระยะ คือระยะที่ 1 ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 819 คน ระยะที่ 2 ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (สร้างและยืนยันรูปแบบ)ตามวัตถุประสงค์ ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย(ผู้ทรงคุณวุฒิ) จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากผลจากการตอบแบบสอบถามมาสร้างรูปแบบ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบหรือวิธีการพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นและความสอดคล้องกันของความคิดเห็นระหว่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยวิธีการสัมภาษณ์และการประเมินรูปแบบ และระยะที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันความเหมาะสมรูปแบบโดยใช้วิธีการทางสถิติได้แก่ การวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน (Med) และการวิเคราะห์ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์หรือค่า IQR

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 การวิเคราะห์การศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยแยกเป็นระดับรูปแบบ

ภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Smart City) ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันของภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปรพยากรณ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) โดยรวมเท่ากับ 0.971 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรผันของความสามารถเป็นเมืองอัจฉริยะได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ผลการยืนยันรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ 1.ภาวะผู้นำผู้รับใช้ 2.ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 3.ภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำ; ผู้บริหารท้องถิ่น; เมืองอัจฉริยะ

Abstract

The research on the leadership styles of local administrators that influences the smart city of local administrative organizations in the lower northeastern provinces group 1 has the following objectives: 1) Study the leadership level of local administrators in the lower northeastern provinces group 1, 2) study the level of smart city of local administrative organizations in the lower northeastern provinces group 1, 3) Study the leadership factors of local administrators that influence the smart city of local administrative organizations in the lower northeastern region 1 and 4) create and confirm the leadership model of local administrative organization administrators in the lower northeastern region 1. The researcher used a mixed-method research method, divided into 3 phases: Phase 1 used quantitative research, studying from a sample group of 819 people; Phase 2 used qualitative research (creating and confirming the model) according to the objectives, studying from a target sample group (qualified persons) of 10 people. The tool used for data collection was to bring data from the results of the questionnaire to create a model so that the qualified persons could evaluate the appropriateness of the model or the method of developing the leadership styles of local administrators and the consistency of opinions among key informants by interviewing and evaluating the model; and Phase 3 analyzed the data to confirm the appropriateness of the model using statistical methods, including: Median (Med) and interquartile range (IQR) analysis

The research results found that: 1) The level of leadership of local administrators in the group of lower northeastern provinces 1 The analysis of the study of the level of leadership of local administrators that influences the smart city of local administrative organizations in the group of lower northeastern provinces 1 by separating into the level of

leadership style of local administrators overall was at a high level. 2) The level of smart city of local administrative organizations (Smart City) in the group of lower northeastern provinces 1 was overall at a moderate level. 3) The result of the analysis of Pearson correlation coefficient of leadership of local administrators that influences the smart city of local administrative organizations in the group of lower northeastern provinces 1 found that the relationship between the independent variables and the dependent variables was statistically significant at the 0.05 level. The predictive variables had a multiple correlation coefficient (R) of 0.971, indicating that the independent variables could explain the variation in smart city capability with statistical significance at the 0.01 level. 4) The results confirmed the leadership styles of local administrators that influences the smart city of local administrative organizations in the group of lower northeastern provinces 1. The influencing factors were: 1. Servant leadership 2. Transformational leadership 3. Situational Leadership

Keywords: Leadership; Local Executives; Smart City

บทนำ

นับเป็นเวลากว่า 2 ทศวรรษที่ประเทศไทยได้ขับเคลื่อนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม หลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบันได้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาจากการปกครองท้องถิ่นไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลและการให้อำนาจอิสระแก่พื้นที่หลายประการ นับเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการพัฒนาเมืองในประเทศไทย เพื่อให้รัฐเป็นกลไกในการตอบสนองความต้องการของประชาชนและสามารถแก้ไขปัญหาในกลุ่มจังหวัดได้อย่างทันท่วงที อันนำมาสู่คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชน หากแต่บริบททางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (สถาบันพระปกเกล้า. 2562) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามากระทบต่อระบบ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่เว้นแม้กระทั่งในเรื่องการพัฒนาเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคศตวรรษที่ 21 เกิดแนวทางการบริหารจัดการเชิงพื้นที่รูปแบบใหม่ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาการดำรงชีวิตในเมือง เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะจนนำมาสู่ทางออกหนึ่งที่หลายภาคส่วนเห็นตรงกันว่าเทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญและจะกลายมาเป็นกลไกในการพัฒนาเมืองเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ของเมืองได้ในอนาคต จนนำมาสู่แนวทางการพัฒนาเมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาดหรือที่เราคุ้นชินกัน นั่นก็คือ “เมืองอัจฉริยะ (Smart City) นั่นเอง” (กองทุนพัฒนานวัตกรรม. 2545, จิรพจน์ สังข์ทอง. 2562)

นโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะถือเป็นวาระแห่งชาติที่รัฐบาลคาดหวังให้เป็นกลไกที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำและกระจายความเจริญอย่างเท่าเทียมกันในทุกภูมิภาคของประเทศ สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจ Thailand 4.0 และแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (ดีป้า) และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (สถ.) ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ “การขับเคลื่อนและพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (Smart City)” โดยมีมุ่งหวังผลักดันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมจัดทำแผนพัฒนา

ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมืองตบโจทย์ประชาชนในกลุ่มจังหวัด พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมพัฒนาเพื่อให้เกิดเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรมและยั่งยืน และมีโครงการที่ยื่นข้อเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาเป็นเมืองอัจฉริยะแล้ว 39 พื้นที่ที่มีข้อเสนอจากเทศบาลนครจำนวน 7 พื้นที่ เทศบาลเมืองจำนวน 4 พื้นที่ และเทศบาลตำบล 1 พื้นที่ รวม 12 พื้นที่เทศบาล (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล.(2563) ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมนั้นได้อย่างยั่งยืน (ราชกิจจานุเบกษา, 2565) ทั้งนี้ ภาครัฐได้ร่วมกำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบร่วมกันหลายกระทรวง เพื่อกำกับดูแล แนวทางการพัฒนาและการดำเนินการจริงไปสู่การลงทุนในอนาคต โดยได้กำหนดแนวทางอัจฉริยะสำหรับการพัฒนาเมืองไว้ 7 ด้าน คือ Smart Mobility การสัญจรอัจฉริยะ, Smart Community ชุมชนอัจฉริยะ, Smart Economy เศรษฐกิจอัจฉริยะ, Smart Environment สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ, Smart Governance การปกครองอัจฉริยะ, Smart Building อาคารอัจฉริยะ และ Smart Energy พลังงานอัจฉริยะ (ภาสกร ประถมบุตร 2562, สุเทพ รักษาพล และภักดี โพธิ์สิทธิ์, 2564)

ในปัจจุบันแนวคิดภาวะผู้นำรูปแบบเดียวไม่อาจทำให้การบริหารประสบความสำเร็จได้ ผู้บริหารองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้นำที่มาจากกาเลือกตั้งจากประชาชนโดยเป็นตัวแทนประชาชนในการเข้ามาพัฒนา พื้นที่ของท้องถิ่นนั้นๆ โดยมีวัตถุประสงค์คือการให้บริการประชาชนในทุกๆ ด้านตามอำนาจหน้าที่ตาม กฎหมายจัดตั้งกำหนด แต่ทั้งนี้ในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผู้บริหารท้องถิ่นที่มีภาวะผู้นำที่หลากหลายและแตกต่างกัน ทั้งทางด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะทางสังคม ประสบการณ์ ภาวะด้านอารมณ์ แนวความคิด พฤติกรรม บุคลิกลักษณะทางกายภาพ ภาวะทางอารมณ์ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอยู่ในเขตกลุ่มจังหวัดภาคอีสาน เป็นพื้นที่ที่มีจุดชัยภูมิในการรับความเจริญเข้ามาเป็นระยะๆ มีการปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยี การคมนาคม การท่องเที่ยว การโยกย้ายถิ่นฐานมายังชนบทเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการพัฒนาเมือง ตามสถานการณ์และนโยบายภาครัฐที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัฏจักรทางการเมือง ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องมีภาวะผู้นำ มีกลยุทธ์ในการบริหารงาน การบริหารคนในองค์กร ระบบการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการบริหารจัดการ ตลอดจนผลกระทบที่เกิดต่อประชาชนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเน้นการวิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อให้ได้รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีความเหมาะสมสำหรับการขับเคลื่อนเป็นเมืองอัจฉริยะในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ให้มีประสิทธิภาพ เป็นเมืองน่าอยู่ ทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองอยู่ดีมีสุขตามบริบทพื้นที่อย่างเหมาะสม สมดุลและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1
2. ศึกษาระดับการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

3. ศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

4. สร้างและยืนยันรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 อยู่ในระดับปานกลาง

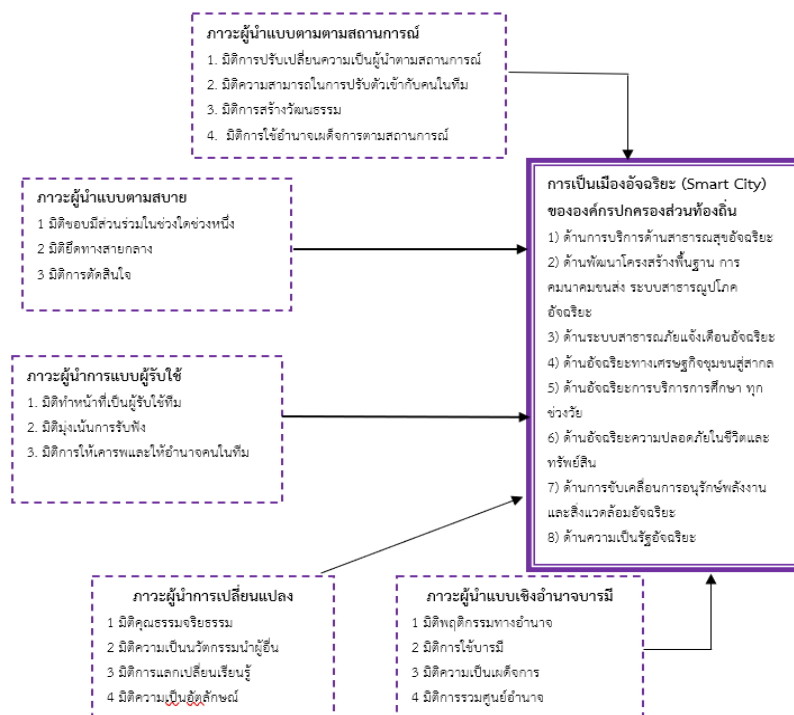
2. ระดับการเป็นเมืองอัจฉริยะในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อยู่ในระดับปานกลาง

3. ภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ได้มีการพัฒนาเป็นรูปแบบที่เหมาะสม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์กรอบแนวคิดตัวแปรอิสระ จากการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการหลากหลาย โดยใช้เครื่องมือวัดภาวะผู้นำพหุองค์ประกอบและใช้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำ (Model of the Leadership)



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยออกแบบระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 859 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น และตัวแทนภาคประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (ที่มา: ระบบข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยคำนวณจากการใช้สูตรทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้แต่ละจังหวัดเป็นกลุ่มและใช้รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลุ่มตามลำดับทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 273 แห่ง การตอบแบบสอบถาม แห่งละ 3 คน รวมเป็น 819 คน ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น และตัวแทนภาคประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตามตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามภาวะผู้นำ 5 แบบ ได้แก่ 1. ภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ 2. ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ 3. ภาวะผู้นำแบบตามสหาย 4. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 5. ภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจ โดยมี ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีข้อคำถามที่บ่งชี้ภาวะผู้นำ จำนวน 61 ข้อ และข้อคำถามที่บ่งชี้การเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จำนวน 8 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งการประเมินฯ ออกเป็น 8 ด้าน โดยลักษณะคำถามเป็นปลายปิดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

ตอนที่ 4 ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ตามทัศนะของประชากรที่ถูกศึกษา โดยมีวิธีการและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์โดยส่งถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น และตัวแทนภาคประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ด้วยตนเอง จำนวน 819 คน

3.2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามและชี้แจงวิธีการตอบแบบสอบถามด้วยตัวเองแล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลและการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ศึกษาสภาพของข้อมูลตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางแสดงจำนวนร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น และการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามตามวิธีการของ Likert Scales

4.4 สถิติที่ใช้ในทดสอบสมมติฐานในการวิจัย วิเคราะห์ภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณหรือการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis : R^2)

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 ผลการศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นเป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

รูปแบบภาวะผู้นำ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์	3.71	0.51	มาก
2. ด้านภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้	4.17	0.69	มาก
3. ด้านภาวะผู้นำแบบตามสบาย	3.04	0.72	ปานกลาง
4. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	4.08	0.75	มาก
5. ภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจนิยม	2.95	0.62	ปานกลาง
รวม	3.59	0.40	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.59$) พิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ด้าน ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.08$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุดคือด้านภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจบารมี ($\bar{X} = 2.95$)

2. ระดับการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยจำแนกเป็นรายมิติและรายข้อ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนระดับการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เป็นรายด้านและรวม ทุกด้าน

การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านสาธารณสุขอัจฉริยะ	3.12	0.98	ปานกลาง
2. ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง ระบบ สาธารณูปโภคอัจฉริยะ	2.65	1.09	ปานกลาง
3. ด้านระบบสาธารณสุขภัยแจ้งเตือนอัจฉริยะ	3.11	1.04	ปานกลาง
4. ด้านอัจฉริยะทางเศรษฐกิจชุมชนสู่สากล	3.18	1.03	ปานกลาง
5. ด้านอัจฉริยะการบริการการศึกษาทุกช่วงวัย	3.05	1.02	ปานกลาง
6. ด้านอัจฉริยะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.11	1.01	ปานกลาง
7. ด้านการขับเคลื่อนการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม อัจฉริยะ	2.85	1.04	ปานกลาง
8. ด้านความเป็นรัฐอัจฉริยะ	3.55	0.94	มาก
รวม	3.08	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) พิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นรัฐอัจฉริยะ ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาด้านอัจฉริยะทางเศรษฐกิจชุมชนสู่สากล ($\bar{X} = 3.18$) และด้านที่มี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคอัจฉริยะ ($\bar{X} = 2.65$)

3. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ตารางที่ 3 linear regression ตามลำดับความสำคัญของรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการ เป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยรวม

ลำดับตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	B	S.E.	Beta(β)	t	P-value
ค่าคงที่	1.658	.044		37.986	.001
ภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1)	.222	.013	.224	17.000	.001
ภาวะผู้นำผู้รับใช้ (X2)	.275	.012	.375	22.068	.001
ภาวะผู้นำแบบตามสบาย (X3)	-.325	.006	-.463	-52.502	.001
ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4)	.228	.011	.336	21.538	.001

ภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจนิยม (X5)	.053	.007	.065	7.369	.000
--------------------------------	------	------	------	-------	------

$$SE_{est} = \pm 0.122$$

$$R = .971^a; R^2 = 0.942; \text{Adj. } R^2 = 0.942; F = 2655.49; p\text{-value} \leq 0.001$$

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 การลำดับของตัวแปรพยากรณ์ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณจะตรวจสอบผลกระทบของรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 แบบจำลองการถดถอยจะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในการพยากรณ์ตัวแปรตาม

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) โดยรวมเท่ากับ 0.971 แสดงถึงความสัมพันธ์โดยรวมที่แข็งแกร่งระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม $R^2 = 0.942$ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความแปรผันของความสามารถเป็นเมืองอัจฉริยะได้ 94.2% R^2 ที่ปรับแล้ว = 0.942 แสดงการยืนยันความน่าเชื่อถือของแบบจำลองโดยมีการสูญเสียความสามารถในการอธิบายเพียงเล็กน้อยหลังจากปรับจำนวนตัวพยากรณ์แล้ว การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ F-test (ANOVA) พบว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (การเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ($F = 2655.49$; $p\text{-value} \leq 0.001$) แสดงว่าแบบจำลองการถดถอยมีความสำคัญทางสถิติซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระโดยรวมมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 0.122 บ่งชี้ข้อผิดพลาดในการพยากรณ์ที่ต่ำ ช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในความแม่นยำของแบบจำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Beta, β) แสดงถึงความสำคัญสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในการพยากรณ์ความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกได้ดังนี้

2.1 X3 ($\beta = -0.463$, $p \leq 0.001$) เป็นตัวพยากรณ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุด (ผลกระทบเชิงลบ) ค่าพยากรณ์ที่แข็งแกร่งที่สุด แต่มีผลกระทบเชิงลบต่อความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสังเกตได้ว่า เมื่อ X3 เพิ่มขึ้น ตัวแปรตาม (ความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) จะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่แสดงโดย X3 เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเป็นเมืองอัจฉริยะ

2.2 X2 ($\beta = 0.375$, $p \leq 0.001$) เป็นตัวพยากรณ์เชิงบวกที่มีอิทธิพลมากที่สุด มีนัยสำคัญสูงช่วยเพิ่มศักยภาพและเสริมความแข็งแกร่งการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมาก

2.3 X4 ($\beta = 0.336$, $p \leq 0.001$) เป็นตัวพยากรณ์เชิงบวกที่สำคัญเป็นอันดับสองซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำงานร่วมกับ X2 ในฐานะตัวขับเคลื่อนหลักในการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4 X1 ($\beta = 0.224$, $p \leq 0.001$) เป็นตัวพยากรณ์เชิงบวกปานกลาง ยังคงมีความสำคัญแต่มีอิทธิพลน้อยกว่า X2 และ X4

2.5 X5 ($\beta = 0.065$, $p \leq 0.001$) เป็นการพยากรณ์ที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด แม้ว่าจะมีความสำคัญแต่มีอิทธิพลต่อความเป็นเมืองอัจฉริยะนั้นน้อยมาก

3. ภาวะผู้นำผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจำแนกได้ดังนี้

3.1 ภาวะผู้นำแบบตามสบาย (X3) มีอิทธิพลที่แข็งแกร่งที่สุดในทิศทางลบ ซึ่งบ่งชี้ว่าอาจเป็นอุปสรรคหรือความท้าทายในการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ (X2) และ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4) เป็นตัวพยากรณ์เชิงบวกที่สำคัญที่สุด ซึ่งหมายความว่าความเน้นที่ด้านความเป็นผู้นำเหล่านี้จะมีอิทธิพลสูงสุดต่อการเสริมสร้างการพัฒนาเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.3 ภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1) มีอิทธิพลเชิงบวกปานกลาง ซึ่งบ่งชี้ว่าแม้ว่าภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1) จะส่งผลดีแต่ก็ไม่ควรเป็นจุดเน้นหลัก

3.4 ภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจจรรยา (X5) เป็นตัวพยากรณ์เชิงบวกแต่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างน้อย

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (สร้างและยืนยันรูปแบบ) ตามวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 1 จากผลการวิจัยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาประกอบการกำหนดตัวแปรรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง 1 ในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันโดยสร้างข้อสรุปที่เชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างสมมติฐานเชิงปฏิบัติการ สรุปได้ว่า การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณยืนยันว่ารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 คือ ภาวะผู้นำแบบตามสบาย (X3) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดแต่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขณะที่ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ (X2) , ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4) และภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1) เป็นปัจจัยเชิงบวกที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจจรรยา (X5) แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าจะมีบทบาทแต่ก็อาจไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีนัยสำคัญ

ขั้นตอนที่ 2 จากผลการวิจัยเชิงปริมาณผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งเกิดขึ้นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะผู้นำผู้รับใช้ (X2), ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4) และภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1) ผู้วิจัยจึงนำเสนอสมการพยากรณ์รูปแบบของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 พร้อมทั้งกำหนด

กิจกรรมที่เหมาะสมนำเข้าสู่การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง วิพากษ์ วิเคราะห์และให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ปรากฏกระบวนการยกร่างรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

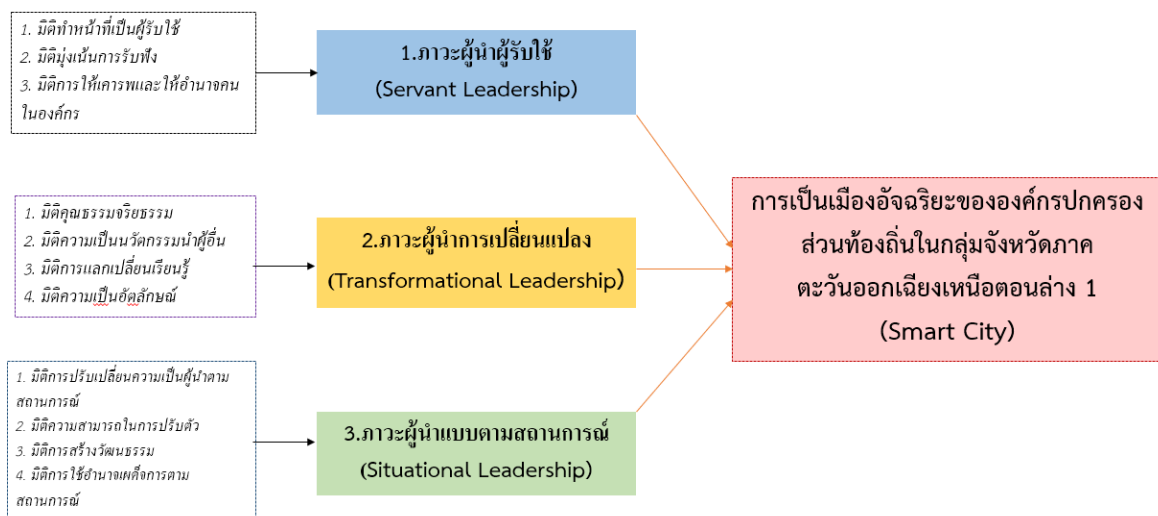
ระยะที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันความเหมาะสมรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของรูปแบบจากการจากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อยืนยันความเหมาะสมรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยการวิเคราะห์ค่า ค่ามัธยฐาน (Med) และการวิเคราะห์ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือค่า IQR (Inter - Quartile Range) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นต่อด้านภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (Mdn. = 4.55) และความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีความสอดคล้องระหว่างกันในระดับสูงมาก (IQR = 0.34) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีความเห็นว่า รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในด้านภาวะแบบผู้นำผู้รับใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 มิติ มีค่าระดับความคิดเห็น 5.00 และมีค่าความสอดคล้องระหว่างควอไทล์ 0.00 – 1.00 ความคิดเห็นต่อรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (Mdn. = 4.53) และความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีความสอดคล้องระหว่างกันในระดับสูงมาก (IQR = 0.39) รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 มิติ มีค่าระดับความคิดเห็นอยู่ระหว่าง 4.00 – 5.00 และมีค่าความสอดคล้องระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.00 ทุกมิติ ความคิดเห็นต่อแนวทางการสร้างรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในด้านภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (Mdn. = 4.62) และความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีความสอดคล้องระหว่างกันในระดับสูง (IQR = 0.51) รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในด้านภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 มิติ มีค่าระดับความคิดเห็นอยู่ระหว่าง 4.50 – 5.00 และมีค่าความสอดคล้องระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00 – 1.00 ทุกมิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ทั้ง 3 ด้าน มีความเหมาะสมต่อการนำไปสร้างเป็นรูปแบบ

ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมสร้างเป็นรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยประสานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ปรากฏเป็นผังรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ดังแผนภาพประกอบ ดังนี้



แผนภาพที่ 2 รูปแบบภาวะผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.59$) โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 2 ด้านภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา ได้แก่ ข้อ 4 ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ด้านภาวะผู้นำแบบตามสบาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 5 ภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจบารมี อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ได้แก่ รูปแบบภาวะผู้นำด้านภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1) ภาวะผู้นำผู้รับใช้ (X2) ภาวะผู้นำแบบตามสบาย (X3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4) ภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจบารมี (X5) กับตัวแปรตาม ได้แก่ การเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Y) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) โดยรวมเท่ากับ 0.971 แสดงถึงความสัมพันธ์โดยรวมที่แข็งแกร่งระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม $R^2 = 0.942$ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบาย

ความแปรผันของความสามารถเป็นเมืองอัจฉริยะได้ 94.2% การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ F-test (ANOVA) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (การเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ($F = 2655.49$; $p\text{-value} \leq 0.001$) แสดงว่าแบบจำลองการถดถอยมีความสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่าตัวแปรอิสระโดยรวมมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ ± 0.122 บ่งชี้ข้อผิดพลาดในการพยากรณ์ที่ต่ำช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นในความแม่นยำของแบบจำลอง

3. ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานแสดงถึงความสำคัญสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในการพยากรณ์ความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาวะผู้นำแบบตามสบาย (X3) มีค่าพยากรณ์ที่แข็งแกร่งที่สุดแต่มีผลกระทบเชิงลบต่อความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ (X2) มีค่าตัวพยากรณ์เชิงบวกที่มีอิทธิพลมากที่สุด มีนัยสำคัญสูง ช่วยเพิ่มศักยภาพและเสริมความแข็งแกร่งการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมาก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4) มีค่าตัวพยากรณ์เชิงบวกที่สำคัญเป็นอันดับสอง ซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในการปรับปรุงความเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำงานร่วมกับ ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ (X2) ในฐานะตัวขับเคลื่อนหลักในการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ (X1) มีความตัวแปรพยากรณ์เชิงบวกปานกลาง แต่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อยกว่าภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ (X2) และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (X4) และภาวะผู้นำแบบเชิงอำนาจนิยม (X5) มีค่าพยากรณ์ที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด แม้ว่าจะมีความสำคัญแต่มีอิทธิพลต่อความเป็นเมืองอัจฉริยะนั้นน้อยมาก

4. ผลลัพธ์จากการสัมภาษณ์และการยืนยันรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ว่ามีความเหมาะสมต่อการนำไปสร้างเป็นรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ผู้วิจัยได้พบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

4.1 ด้านภาวะผู้นำผู้รับใช้ พบว่า ผู้นำที่มีลักษณะภาวะผู้นำแบบนี้ จะเป็นผู้นำที่มุ่งเน้นการรับฟังคำแนะนำข้อคิดเห็นต่างๆ จากประชาชนในพื้นที่หรือผู้นำชุมชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่อยู่ในระดับที่เหนือขึ้นไประดับผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นผู้ที่มิ่วฒิภาวะทางอารมณ์ มีความฉลาดเฉลียว มีจิตอาสาคอยส่งเสริม คนในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ อำนาจความสะดวกให้แก่คนในองค์กร ให้เกียรติคนในองค์กรอย่างเท่าเทียมกัน จะไม่ใช่อำนาจเข้าไปแทรกแซงระบบการบังคับบัญชาของหน่วยงาน ให้อิสระในการตัดสินใจแก่ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของคมกฤษ ปะการะสังข์ (2559) ได้ศึกษาภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการบริหารงานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 เป็นผู้มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ของตนเองในการบริหารงานได้มีการให้อำนาจใช้แรงจูงใจในการทำงานให้ยอมรับมากกว่าการบังคับ ผู้บริหารอำนวยความสะดวกและเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงาน การตัดสินใจงานบริหารงานแก่ครูและบุคลากรเพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปได้อย่างรวดเร็วมีความสามารถในการให้ความช่วยเหลือแก่บุคลากรในการทำงาน ให้คำปรึกษาคำแนะนำในการแก้ปัญหาได้

อย่างเข้าใจจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สนับสนุนให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นในการทำงาน มีการชี้แนะ แนะนำครูและบุคลากรในการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจนมีคุณภาพ

4.2 ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้นำที่มีลักษณะภาวะผู้นำแบบนี้จะเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรมยึดมั่นนำหลักธรรมมาเป็นแนวทางในการบริหาร เป็นผู้บริหารท้องถิ่นที่มีทัศนคติเชิงบวก เป็นผู้ที่มีความยุติธรรมแก่คนในองค์กรอย่างเท่าเทียม เป็นนักสร้างนวัตกรรม มีความคิดริเริ่มโครงการใหม่ๆ นำคนอื่น มีการติดตามและประเมินองค์กรอยู่เสมอ ให้ความสนใจในความผิดพลาดเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงไปสู่ความ เป็นเลิศ เป็นผู้ที่เสียสละเวลาและทุนทรัพย์ส่วนตัว เป็นผู้มีความรู้และศิลป์ในการสื่อสารต่อสาธารณะทุกระดับ เป็นผู้ที่ชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนในองค์กรเพื่อการพัฒนา คอยกระตุ้นบุคลากรในองค์กรให้มีความ ตื่นตัวอยู่เสมอ เน้นการพัฒนาภาพลักษณ์ขององค์กร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์องค์กร/ชุมชนของตนเองให้ เป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพัชร งามไตรโร (2565) ได้ทำการศึกษาภาวะ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กรณีศึกษาเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีอิทธิพล อย่างมีอุดมการณ์ ($\bar{X} = 4.18$) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ($\bar{X} = 4.15$) ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ($\bar{X} = 4.12$) และด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($\bar{X} = 4.13$) อยู่ในระดับมาก 2) ระดับการบริหารงานแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.08$) อยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อด้านการบริหารงานแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ของนายกเทศมนตรีนครหาดใหญ่มี 4 ด้าน เรียงตามลำดับด้านที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ด้านการกระตุ้น ทางปัญญา ($\beta = 0.320$) ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($\beta = 0.235$) ด้านการมี อิทธิพล อย่างมีอุดมการณ์ ($\beta = 0.205$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ($\beta = 0.137$) ตามลำดับอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากข้อค้นพบของงานวิจัย พบว่า นายกเทศมนตรีควรสร้างความเชื่อมั่นในการ แก้ไขปัญหา และควรส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การบริหารงาน แบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ดีขององค์กรในอนาคต

4.3 ด้านภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ พบว่า ผู้นำที่มีลักษณะภาวะผู้นำแบบนี้จะมีความสามารถ ปรับตัวตามสถานการณ์ คอยแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดปัญหา กำหนดแผนงานและเป้าหมายการทำงาน เป็นผู้สร้าง แรงจูงใจให้คนในองค์กรมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ตระหนักถึงความรู้สึกและบรรยากาศการทำงาน สนับสนุนความสมดุลระหว่างการปฏิบัติหน้าที่และเวลาส่วนตัวของคนในองค์กร เป็นผู้สร้างความรู้สึกรักความ เป็นหุ้นส่วนของคนในองค์กรและคนในท้องถิ่น ซึ่งในบางครั้งผู้นำจะใช้อำนาจแบบเผด็จการในบางสถานการณ์ เป็นผู้ที่ตัดสินใจในเรื่องที่เป็นปัญหายากต่อการตัดสินใจ นำความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาและประชาชนใน ท้องถิ่นประกอบการตัดสินใจตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชญกร แดงแก้ว (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำตามสถานการณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน บุคคลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำตามสถานการณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่เป็น เช่นนั้นอาจเนื่องมาจากผู้นำเป็นศูนย์กลางของดำเนินงานของกลุ่ม มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่า ทุก คนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มสูง มีบุคลิกภาพ ความสามารถเหนือบุคคลทั่วไป สามารถชักจูง ให้ ผู้อื่นปฏิบัติตามที่ต้องการได้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเต็มใจและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานจนประสบ

ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมองปัญหา และเผชิญกับสถานการณ์เก่า ๆ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ มีการให้กำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชาผู้นำที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้นำตามสถานการณ์ เป็นศักยภาพของผู้นำในการที่ใช้เทคนิคการบริหารที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ตลอดจนสามารถเลือกใช้วิธีการหรือแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นผู้นำที่เหมาะสมภายใต้สภาวะแวดล้อมที่จะทำให้เป้าหมาย ขององค์กรประสบผลสำเร็จ จึงส่งผลให้ภาวะผู้นำตามสถานการณ์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะที่วิเคราะห์ได้จากข้อค้นพบ สารสำคัญที่ประมวลได้ เพื่อนำไปเป็นแนวปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเพื่อศึกษาในโอกาสต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ผู้นำในทุกระดับชั้นสามารถนำแนวความคิดนี้ไปใช้ในการบริหารองค์กรเพื่อการพัฒนา ในการเพิ่มการมุ่งเน้นการรับฟังคำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่างๆ จากประชาชนในพื้นที่หรือผู้นำชุมชนไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับ รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ใต้บังคับบัญชา การควบคุมภาวะทางอารมณ์ ส่งเสริมคนในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ อำนวยความสะดวกให้แก่คนในองค์กร ไม่ใช้อำนาจเข้าไปแทรกแซงระบบการบังคับบัญชาของหน่วยงาน ให้อิสระในการตัดสินใจแก่ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไม่ เลือกปฏิบัติให้เกียรติคนในองค์กรอย่างเท่าเทียมกัน

1.2 ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้นำควรเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมยึดมั่นนำหลักธรรมมาเป็นแนวทางในการบริหาร มีทัศนคติที่เป็นบวกไม่ว่าจะเกิดปัญหาใดๆ พร้อมรับมือในทุกสถานการณ์ เป็นตัวอย่างในการคิดริเริ่มนวัตกรรมใหม่ๆ ในการพัฒนาพื้นที่ คอยติดตามการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา และประเมินองค์กรอยู่เสมอ นำข้อผิดพลาดมาแก้ไขปรับปรุงไปสู่ความเป็นเลิศ ยอมเสียสละเวลาและทุนทรัพย์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนได้ ควรเป็นผู้มีศาสตร์และศิลป์ในการสื่อสารต่อสาธารณะทุกระดับ กระตุ้นบุคลากรในองค์กรให้มีความตื่นตัวอยู่เสมอ เน้นการพัฒนาภาพลักษณ์ขององค์กร ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์องค์กร/ชุมชนของตนเองให้เป็นที่รู้จัก น่าสนใจแก่คนในองค์กร พื้นที่ หรือองค์กรอื่น

1.3 ด้านภาวะผู้นำแบบตามสถานการณ์ ผู้นำต้องเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ กำหนดแผนงานและเป้าหมายการทำงาน เป็นผู้สร้างแรงจูงใจให้คนในองค์กรมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ตระหนักถึงความรู้สึกและบรรยากาศการทำงาน นอกจากจะเน้นปริมาณงานและคุณภาพของงานแล้ว ควรจะสนับสนุนความสมดุลระหว่างการปฏิบัติหน้าที่และเวลาส่วนตัวของคนในองค์กร ให้บุคลากรรู้ได้ว่าผู้นำไม่ได้มองบุคลากรเป็นเพียงเครื่องจักรในการทำงาน ซึ่งจะให้บุคลากรเกิดความผูกพัน รู้สึกความเป็นหุ้นส่วนของคนในองค์กรและคนในท้องถิ่น แต่ในบางครั้งผู้นำจะใช้อำนาจแบบเผด็จการในบางสถานการณ์เมื่อจำเป็น และสามารถตัดสินใจในเรื่องที่เป็นปัญหายากต่อการตัดสินใจ จะทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกที่มีทั้งพึงพอใจเมื่อเกิดปัญหา

1.4 บุคลากรในองค์กรสามารถนำคุณลักษณะของผู้นำแต่ละประเภทไปพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์กรสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ องค์กรอัจฉริยะ องค์กรที่มีความเป็นเลิศได้ เพราะบุคลากรคือฟันเฟืองที่สำคัญในการขับเคลื่อนร่วมกับผู้นำองค์กรเพื่อประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายไปพร้อมกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะตามบริบทของแต่ละพื้นที่

2.2 ควรมีการศึกษาการพัฒนาตัวแบบนวัตกรรมสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

2.3 ควรมีการสร้างและพัฒนาตัวแบบที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรอัจฉริยะหรือองค์กรแห่งความเป็นเลิศ

เอกสารอ้างอิง

- กองทุนพัฒนานวัตกรรม. (2545). รายงานประจำปี 2545 กองทุนพัฒนานวัตกรรม (Government publication). กรุงเทพฯ: กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
- คมกฤษ ประการะสังข์. (2559). ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการบริหารงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- จิรพจน์ สังข์ทอง. (2562). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของนวัตกรรมท้องถิ่น:กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้.วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภาสกร ประถมบุตร. (2562). “เมืองอัจฉริยะ” วาระแห่งชาติ กลไก ลดความเหลื่อมล้ำ. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2565, จาก <https://mgronline.com/stockmarket/detail/9620000113177>
- วิชณุกร แดงแก้ว. (2563). ภาวะผู้นำตามสถานการณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. สุราษฎร์ธานี:มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2562). รายงานสถานการณ์การกระจายอำนาจ:บทสำรวจรายงานเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการพัฒนากการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า.
- สิริพัชร งามไตรโร. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กรณีศึกษาเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์. สงขลา:มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุเทพ รักษาพล, ภักดี โพธิ์สิงห์. (2564). นโยบายการส่งเสริมเมืองอัจฉริยะเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, 5(3), 143–160.
- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2563). ดีป้า ร่วมมือ สก. ขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะพร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชน-ท้องถิ่นมีส่วนร่วมหวังผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2565, จาก https://www.depa.or.th/th/article-view/20200702_01.



Yamane, T. (1967). **Statistics: An introductory analysis (2nd ed.)**. New York: Harper & Row.